

📖 Chương 1: Yêu Nhầm Chị Hai Được Nhầm Em Gái

Chương 01

[< Trước](#)[Tiếp >](#)

Phiên bản Dịch · 3290 chữ

Trời sinh người ta học giỏi, thể thao giỏi, hát hay, đàn hay, nhiều tính hay lắm...tôi thì trời sinh tôi cái tính mê gái , thế nên từ lớp 2 tôi đã động lòng phàm rồi, cơ mà lúc ấy chưa có gì bậy bạ đâu, cái sự đen tối nó chỉ tăng dần theo thời gian . Để tôi tóm gọn vài dòng về cái thời tuyệt vời ấy cho các bạn biết, lúc nhỏ phê cực.

Lớp 1 : Chưa có gì cả đâu , đi học mấy ngày đầu còn sợ vãi linh hồn ra, gái đâu mà để ý Lớp 2 : Đây, vào lớp 2, được xếp ngồi gần nhỏ bạn lớp trưởng, lúc đầu tôi cũng chả có ý gì sất. Chỉ là em ấy hay đem kẹo mời tôi ăn, hình như nhà em ấy là tiệm bánh kẹo. Sướng, ngày nào cũng có bánh kẹo ăn, thế là tôi thỉnh thích em này, mà lại là lớp trưởng nữa, có gì tôi nói chuyện trong lớp em cũng không méc cô. Đấy, cái tình cảm này gọi là tênh êu châu thành, không vụ lợi Cơ mà hết học kỳ 1 thì xảy ra chuyện động trời, rồi tôi bị chuyển chỗ, và em cũng bo xì tôi luôn Cái chuyện động trời nó như vậy, từ cấp 1 đến cấp 2 thì cái tính tôi nhiều chuyện và háo thắng lắm, học thì giỏi thật, toàn nhất lớp đến nhì trường, cơ mà cũng không đỡ được mấy cái bản kiểm điểm và mấy lần mời phụ huynh Trong lớp tôi hết quay sang nói đùa

này rồi quay nọ chọc thẳng kia, bị kêu lên bảng thì chả sợ, mình giỏi mà. Cái mặt cứ vênh vênh, thế là cô lớp 2 bảo tôi làm cái bản kiểm điểm về nói ba mẹ ký vô . Thế là hồi đi học các bác cũng sợ vụ này chứ ko riêng gì tôi, làm kiểm điểm nộp luôn thì ko sao, chứ có ba mẹ ký vô là có chuyện, lần nào cũng như xương Hạng là tuần sau nộp, ngày đầu tôi còn sờ sờ, đang nghĩ nên tính lựa giờ nào cả nhà vui vui đưa ra, có bị đòn cũng ít. Hồi bé nghĩ ngây thơ thế đấy, giờ nghĩ lại giả như tôi đang vui mà thằng bạn đến bảo tao làm mất xe máy rồi thì chắc em cũng điên lên và đập nó thật , lúc bé đâu biết, toàn lựa lúc ba tôi đang vui mà đưa ra -- !

Thôi kệ, cứ vui chơi cho hết tuần, xem như sống thanh thản nốt mấy ngày cuối . Cái ngày cuối nó cũng đến , trưa ăn cơm xong tôi và anh tôi lên phòng thay đồ để ba chở đi học (anh tôi hơn 2 tuổi, học lớp 4, cùng khối buổi chiều) . Tôi mới đem ra nhờ ông anh...giả chữ ký dùm . Lúc đầu ông chối đây đây, tôi năn nỉ lắm " đi mà hai, rồi em đâm lưng với chạy mua kem cho " . Ông xuôi xuôi, thế là kí vào, thế nào lại giả chữ ký mẹ tôi, tôi nói phê thêm vài dòng đi, kí không kỳ chết, dào ôi lúc ấy đâu biết phê gì, thế là tôi nói ông anh cứ phê thế này, tôi còn nhớ nguyên văn nhé " Xin cảm ơn cô đã giúp đỡ gia đình chúng tôi " Các bác thấy cái dòng này nó khoai không, hic, nhìn chuối không chịu được, ít nhất thì cô giúp đỡ con em chúng tôi chứ thế quái gì mà giúp đỡ gia đình. Lên lớp mình cũng làm mặt chảnh, Em lớp trưởng hỏi đã

đưa ba mẹ kí chưa, tôi bảo rồi, không lo. Đến cuối giờ, cô bảo đem lên nộp, tôi hiên ngang bước lên, thế nào càng gần bà cô lại càng thấy sợ, bà cô đọc xong hỏi cái này ai kí, tôi quíu luôn :

- Dạ...em kí...ông anh em kí...

- Em về chỗ đi !

Cả lớp nó cười ầm lên, tôi quê không chịu được. Em lớp trưởng còn ko nhìn mặt tôi Đến tối cô gọi điện, mời ba tôi ngày mai lên lớp họp làm việc với cô. Chuyện sau đó thì các bác biết rồi, tôi như xương và em " mời kẹo " thì cho tôi ăn cá bự đến hết năm, kết thúc mỗi tình lớp 2 đầy bánh kẹo Lớp 3: Cũng chẳng có gì đặc biệt lắm, ngoại trừ em ngồi sau lưng thích tôi, vì giờ toán tôi hay cho xem bài . Tôi cũng khoái em ấy, mặc dù để tóc ngắn nhưng xinh đáo để (lớp 12 đi học Sinh, tôi gặp lại em này chung lớp học tư, nhìn lúc ấy tóc dài kiểu nổi, xinh lắm các bác ạ) , cứ giờ chơi tôi chạy nhảy mệt xong là ra căn tin, em nó ngồi đợi sẵn với 2 ly nước sâm, 1 em 1 tôi Tiếc 1 cái là hôm nọ, cả lớp chơi rượt bắt keo, tôi thấy em nó chạy qua thì cũng bắt lại, nhưn ôm hơi quá tay, tức là nhào vào ôm lấy ôm để, xong 2 đứa té lăn cù, tôi khoái cười tít mắt, còn em nó thì khóc oa oa , ra là tôi đè lên tay em sao mà để bong gân, lúc ấy mệnh thương em cực , còn em nó sau đó thì chả thương mình nữa , thế là im lặng mà chia tay, em nó điểm toán thấp trở lại, tôi thì hết nước sâm miễn phí !

Lớp 4 : Quả tênh êu này mới hài , em lớp phó học tập thích tôi rõ ra mặt, vì tôi dân đen mà còn học giỏi hơn nó, thế là cứ ra chơi là ôm sách vở xuống nhờ bày nọ bày kia, tập thể dục cũng lựa lựa đứng gần, tôi kết lắm, dù em nó chỉ nhìn được được thôi. Đến lúc bầu ban cán sự mới, tôi được chọn làm sao đỏ, cái chức này oai lắm các bác ạ, tôi nhớ mỗi cái câu " Lên văn phòng " he he. Tức là gặp ku nào đang chạy hơi nhanh trong sân là cò đỏ bọn tôi bay tới ngay, dù tôi chạy còn nhanh hơn bọn nó =.=! , chụp ngay cái vai và nói " Lên văn phòng " , dẫn nó lên phòng hiệu trưởng, oai cực . Lắm lúc cũng gặp mấy ku cứng đầu, mệnh bắt rồi mà nó giãy ra chạy tiếp, báo hại tôi rượt bỏ hơi tai, bắt được rồi thì mặt ku nào cũng nom đến tội . Từ đó tôi nổi danh ở trường này, chả phải vì học giỏi, mà vì sao đỏ chạy nhanh, ai mà trong tầm ngắm thì chạy mấy cũng ko thoát . Giờ chơi đùa nào ở lớp ôn bài cứ ôn, tôi cuộn quyển sổ cò đỏ lại nhét vô túi, rồi phốc ra sân, mắt láo liên như thằng trộm gà , ku nào chạy là bay đến và nắm nó thôi, lắm lúc té hùi hụi ==! Nhờ vậy mà em lớp phó ngày càng thích hơn nữa, tôi oai thế cơ mà !

Cho đến khi xảy ra vụ này, các bác cũng biết là tiểu học thì con trai mặc y x1 1 bộ từ cấp 1 đến cấp 3, quần xanh áo trắng đóng thùng, còn con gái mặc váy khi tiểu học (ít nhất trường tôi là vậy) . Một bữa học thể dục, môn nhảy dây, là cầm 2 đầu gỗ của sợi dây mà quay vòng vòng rồi nhảy ấy, đó là giờ kiểm tra..., ai nhảy cũng chả sao, nhưng đến lượt em lớp phó nhảy thì có cơn gió▼

chết toi ở đâu tới, thổi tóc váy em ấy lên, ác nổi là em ấy ko mặc.. trong, cả lớp thấy hết, nhưng đứa nào cũng chỉ im lặng hoặc cười mím mím, ông thầy cũng ko nói gì, nhưng trông mặt em ấy thì thảm lắm. Ra về, em ấy lại gần và hỏi " Nãy... có thấy gì hông? ". Tôi biết ý, bảo " Không " mà cái mặt thì chả hiểu sao nó như này này, em nó đổi, bỏ về luôn. Mà lạ, em này đổi hết cả năm, sang lớp 5 thì chuyển đi sang trường khác, đến giờ tôi cũng ko biết có phải tại tôi ko nữa =.=!

Lớp 5 : Lớp này thì có em bên lớp khác chuyển vô, tôi nhìn em này cũng xinh lắm (chả hiểu sao lớp 6 gặp lại thì thấy em nó xấu vô cực =.=!), em nó cũng được bầu làm cờ đỏ chung nhóm trực với tôi. Mà hình như hồi ấy con gái nhỏ nào cũng thích con trai học giỏi, em này mới vào cũng thích tôi nốt, hoặc vả chăng là lúc đi bắt mấy ku chạy nhảy tôi chạy khiếp quá nên em ấy khoái ko biết. Lúc đó tôi cứ núp được ku nào là dẫn về chỗ em này (ko dẫn thẳng lên văn phòng nữa), rồi em mới dẫn nó lên vp, y như là tôi nhường em nó lập công! Rồi cái hôm cả lớp đi thăm khu di tích Bác ở trường Dục Thanh, em nó nắm tay tôi mà lôi đi xem bằng hết khu di tích mới thôi, ôi mới lớp 5 mà tôi được nắm tay gái rồi, sướng mê tơi.

Cái sự đời, ai tài năng thì nó vui đập, tôi cũng chả phải ngoại lệ, hề hề ! Mấy đứa trong trường bị tôi bắt lên văn phòng nó thù tôi lắm, 1 bữa tụi nó lập mưu hại tôi. Như mọi ngày, giờ ra chơi tôi lại ra sân thi hành công vụ, thấp▼

thoáng phía xa là 1 ku đang chạy cực nhanh, tôi lên số rồi vượt theo mà ko hay biết đang chui đầu vô bẫy =.=! . Vừa đến góc khuất cuối hành lang là thằng lỏi kia chạy đâu mất, còn ở đâu túa ra 5-6 thằng khác vây tôi lại, đưa nắm tay đưa ôm chân kéo tôi...lên văn phòng, ngược đời ko ! Bọn nó bảo tôi là sao đỏ mà chạy trong sân, tình ngay lý gian, cái thế quái nào được, thế là tôi bị bắt lên văn phòng cho cả trường chiêm ngưỡng, đẹp cái mặt thật, 1 đời đi bắt người ta vì cái tội chạy trong sân, và giờ chính mình bị bắt >"

Phần em cò đỏ, sau vụ thấy tôi bị bắt lên đó thì sau này thái độ cũng lạnh nhạt dần, tôi cũng bức, phần quê nữa, bơ luôn, từ đó về sau chả thèm để ý đến nữa. Thế là kết thúc mối tình cuối cấp vớ vẩn mà đầy chuyện nhục, nào là bị trai nó hại rồi gái nó đá, đau quá nên tôi thi tốt nghiệp sát điểm max, âu cũng là đời ko đến nỗi bạc người !

Lớp 6 đến lớp 8 : Vào cấp 2, trường mới lớp mới bạn mới, tôi cũng lập quyết tâm..của gái mới . Vừa vào xếp lớp xong là tôi đi quanh xem có em nào hợp nhãn ko, ôi thôi, toàn cá bơn và cá sấu, vào lớp chọn làm chi để rồi toàn con gái cặn và mập, chắc là toàn học với ăn ngủ nên mới ra thế này T_T , tôi nản lắm, thế là cắm đầu vào học, truyện và game, hề hề, thời tôi cấp 2 thì game online chưa có ở VN, chỉ toàn là AOE hoặc là CS, cứ sau giờ học là rủ cả băng bọn lớp ra tiệm game mà bắn CS, chán thì AOE hoặc Ra2.

Cũng may, tôi chơi AOE hay Ra2 thì đỡ chứ bắn CS là trùm , nhất là khẩu B45 (sau này chơi Đột kích thì là AWM , tôi cũng trong top 15 sniper của VTC hồi game CF mới ra). Hôm nọ đang bắn CS với lũ bạn, bọn này bắn dở kinh, cứ như gà lao lên cho tôi tĩa, ấy mà " đoàng ", tôi bật ngựa, ăn ngay headshot. =.=!

- Sặc, đưa nào bắn bỏ kinh thế, bật ngựa rồi này !

- Đâu, tao chết rồi mà!

- Tao cũng thế - Nhao nhao cả lên , cuối cùng nhìn vào góc trong quán thì thấy 1 nhỏ đang..bắn CS, đúng nó rồi, vẫn còn cầm khẩu AWM. Nghe bọn tôi nhao nhao thế thì nhỏ quay lại, cười đều tôi 1 cái. Ah con nhỏ này, được lắm, tôi lập game khác, thách nó ra solo !

- Này, 1 đấu 1, toàn B45 nhé bạn !

- Anh muốn thì được thôi !

Đám bạn cổ vũ tôi ghê lắm, nhưng mà chúng nó cổ vũ bằng miệng chứ có giúp được gì đâu, thà chúng nó đi qua kia mà quấy rối nhỏ đó còn hơn. Đằng này cứ mỗi lần tôi bị hạ thì bọn nó lại xì xào :

- Èo, ngu thế, phát đó mà trật.

- Gặp tao thì khác rồi, thằng này bữa nay nhằm thuốc !

- Chê bai đủ thể loại...bla bla...

Kết game, nhỏ đó 78, tôi 15 T_T nhục để ko biết đâu cho hết, ra về nó còn gỡ kính ra và cười 1 cái, mấy thằng kia thì đực mặt nhìn, tôi thì lầm lũi dắt xe về ! Cả 2 tuần sau tôi ko lên quán đó nữa, mà lên quán khác luyện tay, đến độ ông chủ quán mới bảo tôi :

- Con bắn vừa thôi cho bọn nhỏ nó chơi với, thế này tội nó nản nghỉ hết !

-Dạ !

Nghĩ bụng bé quan luyện công đến đây chắc cũng thần sầu rồi, hôm sau tan học xong thì đến quán cũ tìm nhỏ đó phục thù, dè đâu đợi mãi cổ mà bóng nó cũng ko thấy đâu. Ước mơ phục thù thế là vỡ tan, chỉ vì sau bữa đó, có bà hàng xóm quán net quen với mẹ tôi, méc mẹ tôi rằng tôi hay đi chơi game, thế là như xương và từ luôn cái quán net ở đó, hết gặp lại nhỏ kia luôn T_T Ít lâu sau, tôi nghe mấy thằng bạn bảo thấy nhỏ này trên quán bida, hãì thật, lúc trước tôi còn định phân thắng thua với em này xong là quen luôn, vì nhìn nó cũng khá xinh, ít ra cười 1 cái là có thằng đồ, thế mà lại là chị đại ăn chơi, thôi, lại kết thúc 3 lớp 6-7-8 trong những giấc mơ thấy nhỏ đó, và giật mình dậy giữa đêm lau mồ hôi vì trong mơ tôi thấy nó cầm AWM headshot tôi ngoài đời thật ,máu văng tung toé =.=!

Chỉ đến khi sang lớp 9 thì định mệnh mới sắp đặt cho tôi gặp em, người mà sau này yêu tôi thật nhiều và cũng vì tôi mà buồn khổ thật nhiều....

Đầu lớp 9, đoàn trường tổ chức buổi họp giữa lớp trưởng, lớp phó học tập giữa các lớp của cả 4 khối . Theo thứ tự thì lớp trưởng ngồi dãy phải, lớp phó học tập ngồi dãy trái, tôi là lớp phó học tập 9A1 , nên ngồi gần... lớp phó 9A2 . Ôi, em này thì dễ thương lắm luôn, khuôn mặt cười ra hiền vô cùng, mà lại cao ráo nữa, lớp 9 mà gần 1m65 @@!

Mặc kệ mấy bà cô chém gió ở trên, tôi ngồi dưới chém.. em này, tán qua tán lại 1 hồi, em nó bảo :

- Bạn nói chuyện vui ghê, hihi !

- He he, mình mà !

Kết thúc buổi họp, em nó đứng dậy, tôi cũng đứng dậy theo, mà chẳng hiểu sao mà lúc 9 tôi thấp tè, đứng tới... nách em ấy . Nên dĩ nhiên là tôi với em này chả ra ngô khoai gì cả, gái xinh nào mà lại thích đi với trai lùn chứ, làm tôi tự kỷ gần cả tuần sau vì ngây ngất với nụ cười em này (sau này lên cấp 3 thì học khác trường, mãi khi học đại học mới gặp lại, còn bây giờ thì tôi cao hơn em ấy rồi, he he) Hồi cấp 2 học hành cũng chưa lấy gì làm căng thẳng bài vở vẫn còn dễ, nên sau giờ học ngoài game ra thì đám con trai còn rủ nhau đi đá banh. Mà ngày ấy làm gì có sân cỏ nhân tạo như bây giờ, nên toàn kéo nhau ra biển đá . Mà biển Đồi Dương ở Phan Thiết thì tuyệt vời, bãi cát trải dài trắng muốt, gió mát vi vu, cả đám trai quần nhau hết chiều này đến chiều khác, đá xong đùa nào cũng khát thè lưỡi, vì gió biển mà. Thế là lại

kéo nhau đi ăn bánh canh với uống nước, thời ấy sướng thế ko biết, ăn chơi chả lo nghĩ gì nhiều !

Rồi 1 buổi chiều đá banh về, cả bọn tôi đạp bon bon ra quán nước thì ngang qua đường TQ, ở khu này lúc đó có vài nhà đang giải toả làm đường nên có mấy khoảng sân cát rộng lắm, bọn tôi nhất trí lấy khu này làm sân bóng, vì xung quanh chỉ có vài căn hộ nhà cao cửa rộng, cây cảnh um sùm . Thế là thay vì đá ở biển đông đúc, mau mệt thì bây giờ tôi chuyển qua đây, ở đây yên tĩnh mà rộng, tóm lại là sân bóng này cực chuẩn, he he!

Đá được 2 bữa ở đây chả sao, đến bữa thứ 3 thì có chuyện. Số là tôi đá banh, khâu lừa bóng xỏ kim thì xịn chứ khâu dứt điểm thì tệ vô biên, nên tôi toàn đá giữa sân làm cầu nối tuyến giữa với tiền đạo, lâu lâu hứng lên thì sút bắn chim trời ! Hôm nay chả hủi sao đang dẫn banh ngon thì tôi thấy ô kìa, khung thành bên phải sao trống thế, ngon, co chân sút luôn @@! Máy thăng bạn ngạc nhiên lắm :

- Ê chuyện đây nà màyyyyy..

- Ê...ê....ế ế Kệ, tôi sút thăng, cơ mà như đã nói ở trên, tôi sút ngay vào căn nhà có cổng màu đen sau lưng khung thành bên kia, nghe 1 cái " Binh " rồi 1 cái " Tòm " =.=! . Đoán chừng là chắc rơi vô hồ cá nhà người ta rồi, tôi với vài thằng đang định vơ áo chạy thì thằng bên đội kia bảo :

- Đền trái banh cho tao - Ủ, hôm khác tao mua đền cho !

- Ko, trái banh này là quà sinh nhật mẹ tao tặng, lấy lại cho tao !

Bó tay, quà sinh nhật mày quý thế thì đem ra để thiên hạ nó dùng chân vùi dập à, ngu thế, sao ko cất trong nhà đi. Báo hại tôi lấm lét đi qua nhà bên kia, kiễng chân lên, nhón đầu qua rào mà dòm vô, vừa hay thấy người yêu sau này của tôi đang đứng cạnh hồ non bộ, tóc đuôi ngựa, áo váy hơi ướt, vẻ mặt ngạc nhiên pha tức giận mà trông xinh xắn lắm, có 1 chút kiêu kỳ trong đó, tôi nhìn không chớp mắt, quên mất luôn trái banh kỷ niệm của thằng rách việc kia.

❤ Ta Thích

Bạn đang đọc YÊU NHẦM CHỊ HAI ĐƯỢC NHẦM EM GÁI của [LEOASLAN](#)

< Trước

Tiếp >

📖 Chương Đây

📖 Chương Kế

Thông Tin Chương Truyện

Đăng bởi

ThiênHạVôSong

Phiên bản

Dịch

Thời gian

8 năm

Lượt thích

16

Lượt đọc

5.3K

Các Tùy Chọn

Báo cáo vấn đề trong truyện >

Gửi tin nhắn cho nhóm trưởng >

This site is protected by reCAPTCHA and the Google [Privacy Policy](#) and [Terms of Service](#) apply.

